

L'estrella de colors

CAPITOL 1

Un bon dia d'hivern:

La mare va cridar des del menjador :

- Marinaaaaaaaaaa, a sopaaaaaaaar! -

Jo no li feia cas estava massa ocupada mirant el cel, estava tot ple d'estrelles!

Després de sopar vaig llegir al llibre i de seguida vaig dormir-me profundament.

Al dia següent em vaig despertar, i li vaig demanar diners al pare. Me'n vaig anar al quiosc de davant de casa i vaig comprar el diari pel pare. Llavors em vaig fixar en una notícia:

- Ha sigut robada una paradeta de gelats. -

Em va sobtar molt aquella notícia, però sense pensar-hi gaire vaig anar-me'n cap a casa.

A casa li vaig donar el diari al pare, i em vaig quedar la joguina que venia amb ell.

Després em va trucar una amiga:

- Marina, vols venir a casa meua a berenar i després a jugar a la neu? -

Els vaig preguntar als meus pares, i després d'una bona estona vaig respondre:

- I tant! Ens veiem aquesta tarda a casa teua, adéu! -

A la tarda, vaig anar a casa de la meua amiga. Vaig berenar i vam jugar amb la neu, m'ho vaig passar molt bé!

Ja es va fer tard i vaig anar a casa, a sopar i a dormir. Espera! Vaig mirar al cel, i sabeu què vaig veure? Una estrella fugaç,

però no de les grogues, aquelles tan soses, sinó una de colors, hi havia el color taronja, vermell, blau, lila, verd, groc, i molts colors més! Llavors sense entretenir-me vaig demanar un desig. I sabeu què vaig demanar? No us ho diré, perquè és un secret. Després d'allò em vaig dormir, i vaig esperar l'endemà. Al matí em vaig despertar. I després d'haver-me despertat, quin ensurt! No era a casa! On era? Em vaig aixecar i vaig veure que el terra no era sorra, no era gespa, no era res, era tot colors. Vaig mirar al meu voltant, de lluny vaig veure una cosa, i vaig voler apropar-m'hi... Era la paradeta de gelats! Deu meu, on estava?

CAPITOL 2

A prop meu vaig veure una caseta, també de colors, i d'ella en va sortir una mena d'extraterrestre, però no era verd era, de colors. Llavors va ser quan em va dir:

- XOHa, DFaD K, LFDKSJLDÑSK, FSDFaSK
SDFJASDFS LDFS -

No vaig entendre res! Dels seus tentacles rosats va sortir un llibre.

Hi posava:

- Llenguatge extraterrestre. -

Vaig pensar:

Quins extraterrestres més moderns! Tenen llibre del seu llenguatge! Però no vaig perdre el temps, i vaig consultar el llibre.

Llavors vaig entendre que deia:

- Hola, benvinguda a l'estrella de colors, jo em dic

Liluscamapendra, i tu? -

Llavors vaig dir jo espantada:

- Jo em dic Maaa...Marina. -

Bé, aleshores em va venir al cap, estrella...Estrella de colors!

És l'estrella que li vaig demanar un desig! Bé, però jo no li vaig demanar aquest desig. Només, li vaig demanar aprovar en el examen de mates... uiii no us ho hauria d'haver dit!

Bé, oblideu el que he dit, i segueixo explicant la història:

L'extraterrestre em va presentar una mica l'estrella, em va

agradar molt, però tot era de colors, quin mareig!
Llavors va ser quan vaig haver d'acomiar-me.
Li vaig voler fer un petó de comiat, però la seva pell era enganxosa, així que no li vaig donar cap petó. Quan m'estava a punt d'anar, vaig pensar:
Com me n'aniré?

CAPITOL 3

En aquell moment es van sentir unes trompetes. Tothom és va ajupir fent una reverència. Era la reina de l'estrella de colors!
Llavors jo també vaig fer-li'n una.

Va notar que no era de l'estrella de colors, llavors em va preguntar d'on era. Jo li vaig contestar que era d'un planeta d'allà baix (li vaig assenyalar amb el dit):

“Allà visc jo, aquell planeta és diu Terra.”

Ella va repetir:

“-xxoej!

Jo li vaig explicar com era la terra, i que hi havia.

En un moment em va preguntar com em deia, i jo li vaig contestar que em deia Marina, i que m'havia perdut.

Em va dir que faria el que pogués per tornar-me al meu país a canvi de que la pogués anar a visitar cada dia, perquè es sentia molt sola.

Li vaig dir que faria el que pogués per visitar-la, i que si no passa res, estaria allà cada dia després de dinar.

Ella va acceptar, i em van tornar a la terra amb una nau de colors.

Aquí s'acaba la meva història, i sobretot, cada dia abans d'anar a dormir, mireu per la finestra, podria haver l'estrella de colors al cel esperant-vos perquè la reina es troba sola.

Us ho recomano, perquè des de llavors no deixo de anar a l'estrella, i a més no només la reina ja no s'avorreix, sinó que jo tampoc.

FI